

Til lovforslag nr. L 133. Betænkning afgivet af Finansudvalget den 17. april 1991

Betænkning

over

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1990

Finansudvalget har gennemgået lovforslaget og de deri opførte forslag om tillægsbevillinger. En oversigt over de i forslaget indgåede bevilningsforslag, som ved aktstykker har været forelagt Finansudvalget efter 1. oktober 1989 og er tiltrådt af et flertal i Finansudvalget, men ikke af hele udvalget, er optrykt som bilag 1 i det til betænkningen knyttede bilagsmateriale.

Endvidere er som bilag 2 optrykt en fra finansministeren modtaget oversigt over samtlige TB-forslag, der afviger med mere end 5 mio. kr. eller udgør mindst 10 pct. af finanslovbevillingen.

I forbindelse med gennemgangen af lovforslaget har udvalget stillet spørgsmål til en række ministre. Ministrenes skriftlige besvarelser af spørgsmålene er ordnet finanslovparagrafvis og optrykt i bilag 3 til betænkningen.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for flertallet (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) ønsker at fremhæve, at man har taget forbehold over for en række bevillinger, og henviser i forbindelse hermed til den som bilag 1 optrykte oversigt over partiernes stilling til de for udvalget forelagte aktstykker.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* med følgende bemærkninger:

Fremskridtspartiet valgte for første gang nogen sinde at stemme for finansloven for 1990, ikke fordi vi var enige i de tusinder af helt urimelige udgifter, men fordi Fremskridtspartiet

havde fået en række indrømmelser gennem det forlig, der blev indgået d. 30. november 1989. Skattelettelser i 7,5 mia. kr.s-klassen, stop for renteaftgiften, gennemførelse af ægte besparelser for ca. 10 mia. kr. ud af 11 mia. kr.s budgetforbedringer, en fortsættelse af privatiseringsarbejdet m.v. var sammenlagt en pris, som vi fandt rimelig i forhold til at skulle stemme for en samlet finanslov.

På tidspunktet for indgåelsen af forliget var der udsigt til, at 1990 skulle ende med et finanslovsunderskud på ca. 7 mia. kr. Det var med den forudsætning, at Fremskridtspartiet indgik forliget. Kort tid efter kom så underskudsbomben – 22 mia. kr. i underskud var den barske nyhed ved offentliggørelsen af Budgetredøgørelse nr. 1 for 1990 d. 28. maj 1990.

Allerede på det tidspunkt stod det klart for Fremskridtspartiet, at regeringen, ministerierne og de mange statsansatte ikke var i stand til at leve op til finanslovsforudsætningerne. Nok var der tale om svigtende indtægter til staten – og godt for det – men så må udgifterne afpasses derefter.

Tillægsbevillingslovforslaget viser, at det samlede underskud nåede op på 24 mia. kr. En del skyldes færre indtægter, men næsten 5 mia. kr. skyldes forøgede udgifter.

En finanslov er et budget, og ligesom private virksomheder søger at leve op til budgettet gennem en stram udgiftsstyring og løbende korrektion, må staten også være indstillet på at afpasse sine udgifter efter ændrede budgetforudsætninger i perioden.

Fremskridtspartiet har i Finansudvalget stemt imod de stribevis af ekstraudgifter i 1990, der er skabt flertal for i løbet af finansåret. På

–LF0